



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูภาษาไทย เกี่ยวกับการใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ประกอบการเรียนการสอนอ่าน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา ๑" ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม เป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูภาษาไทย เกี่ยวกับการใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ประกอบการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ 7 ด้านคือ

1. ประเภทนิทาน
2. วิธีการนำมาใช้
3. วิธีการสอน
4. สื่อการเรียนการสอน
5. วิทยากรและแหล่งวิทยากร
6. การวัดและประเมินผล
7. ประโยชน์ที่ได้รับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 สถานภาพของครูภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	1. ชาย	58	22.83
	2. หญิง	196	77.16
2	อายุ		
	1. 21 - 25 ปี	17	6.69
	2. 26 - 30 ปี	61	24.01
	3. 31 - 35 ปี	99	38.97
	4. 36 - 40 ปี	55	21.65
	5. 41 - 45 ปี	15	5.90
	6. 46 - 50 ปี	5	1.96
	7. 51 ปีขึ้นไป	2	0.78
3.	วุฒิการศึกษา		
	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	6.69
	2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	225	88.58
	3. ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	12	4.72
4.	ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนวิชาภาษาไทย		
	1. 1 - 5 ปี	58	22.83
	2. 6 - 10 ปี	80	31.49
	3. 11 - 15 ปี	81	31.89
	4. 16 - 20 ปี	27	10.63
	5. เกิน 20 ปี	8	3.15

ลำดับที่	ข้อความ	ครุภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
5	จำนวนคาบที่สอนวิชาภาษาไทยในแต่ละสัปดาห์		
	1. 10 คาบ	15	5.90
	2. 12 คาบ	42	16.53
	3. 14 คาบ	36	14.17
	4. 16 คาบ	80	31.49
	5. 18 คาบ	42	16.53
	6. 20 คาบ	39	15.35
6	หน้าที่นอกเหนือปฏิบัติการสอน		
	1. ไม่ได้ปฏิบัติ	30	11.81
	2. ปฏิบัติ	224	88.18
	- วิชาการ	97	38.18
	- อื่นๆ	66	25.98
	- บริการ	29	11.41
	- ปกครอง	17	6.69
	- หัวหน้าหมวดวิชา	.5	5.90
7	ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน		
	1. การอบรม	58	22.83
	2. การประชุมเชิงปฏิบัติการ	41	16.14
	3. การสัมมนา	35	13.79
	4. ศึกษาในระหว่างเป็นนักศึกษา	120	47.24
8	ประสบการณ์ด้านนิทานพื้นบ้านที่เคยได้รับ		
	1. ไม่เคย	31	12.20
	2. เคย	223	87.79

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
9	ลักษณะประสบการณ์ด้านนิทานพื้นบ้านอีสานที่ครูภาษาไทย เคยได้รับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	1. เคยฟังผู้ใหญ่ผู้เฒ่าคนแก่เล่าให้ฟัง	152	68.16
	2. เคยศึกษานิทานพื้นบ้านจากสถานศึกษา	132	59.19
	3. เคยเข้ารับการอบรมหรือประชุมสัมมนา เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน	8	3.59
	4. เคยค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และหนังสืออื่น ๆ	127	56.95
	5. เคยเป็นกำลังสำคัญในการจัดกิจกรรม การเล่านิทานพื้นบ้าน	8	3.59
	6. เคยได้รับการแนะนำ เกี่ยวกับการนำนิทาน พื้นบ้านมาประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย	22	9.86
	7. เคยเชิญวิทยากรที่ชำนาญมาให้ความรู้ แก่นักเรียน และได้รับความรู้ไปด้วย	47	21.07
	8. อื่น ๆ	7	3.14
10	ความสามารถพิเศษเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสาน (ตอบได้หลายข้อ)		
	1. เล่านิทานพื้นบ้านอีสาน	135	53.14
	2. พูดภาษาถิ่น	159	62.59
	3. ได้ตอบปัญหา	36	14.17
	4. เล่าเป็นทำนองเพลงพื้นบ้าน	27	10.62
	5. สัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นนิทานพื้นบ้าน	35	13.77
	6. รวบรวม เรียบเรียงนิทานพื้นบ้าน	24	9.44
	7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		
	- แสดงหมอลำ	1	0.39

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 31 - 35 ปี วุฒิกศักราระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาแล้วระหว่าง 11 - 15 ปี จำนวนคาบที่สอน 16 คาบ ได้ปฏิบัติหน้าที่วิชาการนอกเหนือจากการสอน มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยศึกษาในระหว่าง เป็นนักศึกษา ส่วนมากเคยได้รับประสบการณ์ด้านนิทานพื้นบ้าน เพราะเคยฟังผู้ใหญ่ผู้เฒ่าคนแก่เล่าให้ฟัง มีความสามารถพิเศษที่ใช้เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้านอีสานคือพูดภาษาถิ่น



ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน

1. ประเภทนิทาน

ตารางที่ 3 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสานที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ชื่อนิทาน	\bar{X}	S	ความหมาย
1	ท้าวผาแดงนางไอ่	2.27	0.99	น้อย
2	ท้าวขูลูนางอั้ว	1.86	0.85	น้อย
3	นิยายภูพาน	1.45	0.64	น้อยที่สุด
4	สังข์ศิลป์ชัย	1.78	0.86	น้อย
5	พ่อเฒ่าสอนลูกเขย	1.68	0.83	น้อย
6	ประวัตินู เรือ	1.53	0.69	น้อย
7	พระธาตุก่องข้าวน้อย	2.41	1.02	น้อย
8	สังข์ทอง	2.40	1.16	น้อย
9	จระเข้ไม่มีลิ้น	1.65	0.84	น้อย
10	คำสอนลูกสะใภ้	1.48	0.70	น้อยที่สุด
11	พระสุก พระใส พระเสริม	1.46	0.70	น้อยที่สุด
	รวม	1.82	0.84	น้อย

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมครูภาษาไทย มีความเห็นว่า ได้ใช้นิทานพื้นบ้าน
อีสานประกอบการเรียนการสอนอ่านน้อย

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทย
ใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน เรื่องพระธาตุก่องข้าวน้อย สังข์ทอง ท้าวผาแดงนางไอ่ ประกอบ
การเรียนการสอนอ่านน้อย และใช้นิทาน เรื่อง คำสอนลูกสะใภ้ พระสุก พระใส พระเสริม
นิยายภูพาน ประกอบการเรียนการสอนอ่านน้อยที่สุด

2. คำรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตารางที่ 4 คำมีขมิม เลขคณิตและส่วน เบียง เบนมาตรฐาน : ของความคิดเห็นของครูภาษาไทย
 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาใช้
 ประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	ให้นักเรียนอ่านหนังสือนิทานพื้นบ้าน	2.37	0.88	น้อย
2	นำ เนื้อหานิทานพื้นบ้านอีสานมาให้เด็ก เรียนอ่าน ทำนอง เสนาะ	1.76	0.75	น้อย
3	ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านอีสานประเภท ร้อยแก้วแล้วจับใจความสรุปความจาก เรื่องที่อ่าน	2.20	0.94	น้อย
4	ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านอีสานแล้วตีความจาก เรื่องที่อ่าน	2.15	0.90	น้อย
5	จัดให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันอ่านหนังสือนิทาน พื้นบ้านอีสานโดยอ่านในใจแล้วจับใจความสำคัญ	2.07	0.92	น้อย
6	ให้นักเรียนสนทนาหรืออภิปราย เกี่ยวกับ เนื้อ เรื่อง นิทานพื้นบ้านที่ครูนำมาให้อ่าน	2.08	0.87	น้อย
7	ครู เล่านิทานพื้นบ้านที่มี เนื้อหาสอดคล้องกับบท เรียน	2.59	0.91	มาก
8	สนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับ เรื่องภาษาถิ่นที่ใช้ นิทานพื้นบ้าน	2.47	0.90	น้อย
9	ให้นักเรียน เล่านิทานพื้นบ้าน	2.59	0.87	มาก
10	แต่ง เนื้อ เพลง โดยมี เนื้อหาจากนิทานพื้นบ้าน นำมาสัมผัสให้สอดคล้องกับบท เรียน	1.61	0.74	น้อย
11	นำ เนื้อหาจากนิทานพื้นบ้านมาแต่งคำประพันธ์ โดยใช้คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง แล้วให้ นักเรียนอ่านจับใจความและอ่านออกเสียง	1.71	0.81	น้อย
12	นำคติสอนใจจากนิทานพื้นบ้านมาใส่ไว้ในแผนภูมิ ให้นักเรียนฝึกอ่านและตีความ	1.99	0.92	น้อย

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
13	ให้ปริศนาคำทายจากนิทานพื้นบ้านทายปัญหาใน บทเรียนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกัน	2.19	0.92	น้อย
14	ให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านมาล่วงหน้าก่อนที่ จะเรียน แล้วใช้ปริศนาคำทายทายปัญหา เกี่ยวกับตัวละครในนิทานพื้นบ้านที่นักเรียนศึกษามา	2.03	0.90	น้อย
15	ให้นักเรียนแสดงละครจาก เนื้อ เรื่อง ในนิทาน พื้นบ้าน	2.20	0.92	น้อย
16	ให้นักเรียนแสดงหมอลำจาก เนื้อ เรื่อง ใน นิทานพื้นบ้าน	1.73	0.81	น้อย
17	ให้นักเรียน เล่นละครหุ่นคน	1.63	0.71	น้อย
18	ให้นักเรียน เล่นละครหุ่นมือ	1.57	0.72	น้อย
19	ให้นักเรียน เล่นละครหุ่นกระบอก	1.55	0.69	น้อย
20	ให้นักเรียนละ เล่น เพลงพื้นบ้าน	1.84	0.80	น้อย
21	จัดป้ายนิเทศ	2.14	0.88	น้อย
22	จัดนิทรรศการ	2.02	0.88	น้อย
23	ให้นักเรียนจัดบอร์ดนิทานพื้นบ้าน	1.89	0.86	น้อย
24	จัดมุมหนังสือนิทานพื้นบ้าน	1.89	0.85	น้อย
25	จัดห้องหนังสือนิทานพื้นบ้าน	1.70	0.79	น้อย
26	ให้นักเรียนฟัง เทปนิทานพื้นบ้าน	1.74	0.85	น้อย
27	ให้ดูวีดิทัศน์นิทานพื้นบ้าน	1.59	0.76	น้อย
28	ให้นักเรียนตั้งชมรมศึกษานิทานพื้นบ้าน	1.45	0.68	น้อยที่สุด
29	ให้นักเรียนจัดทำปฏิบัติศน์หนังสือนิทานพื้นบ้าน	1.46	0.64	น้อยที่สุด
	รวม	1.94	0.83	น้อย

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยมีความเห็นว่า ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ เรียงตามลำดับมัชฌิม เลขคณิต พบว่า กิจกรรมที่ครูภาษาไทยใช้ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่านมาก คือ ครูเล่านิทานพื้นบ้านที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียน และให้นักเรียนเล่านิทานพื้นบ้าน นอกจากนั้นใช้น้อย

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยใช้น้อยที่สุดในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน คือ ให้นักเรียนจัดทำปฏิทินหนังสือนิทานพื้นบ้านและให้นักเรียนตั้งชมรมศึกษานิทานพื้นบ้าน



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. วิธีการสอน

ตารางที่ 5 คำขวัญ เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้ วิธีการสอน ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	การบรรยาย	2.53	0.95	มาก
2	อภิปราย	2.13	0.84	น้อย
3	วิธีแก้ปัญหา เช่น แก้ปัญหาของตัวละครในนิทาน	2.10	0.85	น้อย
4	การแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า	2.33	0.96	น้อย
5	การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร	2.18	0.87	น้อย
6	การสอนแบบหน่วย	1.74	0.68	น้อย
7	การสอนแบบศูนย์การเรียน	1.78	0.78	น้อย
8	การสอน เป็นคณะ	1.93	0.86	น้อย
9	การสาธิตสิ่งต่าง ๆ ที่มีใน เนื้อ เรื่องของนิทานพื้นบ้าน	1.92	0.81	น้อย
10	การวิเคราะห์วิจารณ์ เนื้อ เรื่อง ในนิทานพื้นบ้าน	2.17	0.93	น้อย
	รวม	2.08	0.85	น้อย

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม, ครูภาษาไทยมีความเห็นว่า ได้ใช้วิธี
การสอนแบบต่าง ๆ น้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับคำขวัญ เลขคณิต พบว่า วิธีการสอนที่ครู
ภาษาไทยใช้มาก คือ การบรรยาย ส่วนวิธีการอื่น ๆ ใช้น้อย

4. สื่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสาน มาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	หนังสือนิทานพื้นบ้าน	2.40	1.02	น้อย
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน	1.87	0.80	น้อย
3	ข้อมูลประเภทต่าง ๆ ของนิทานพื้นบ้าน	1.97	0.85	น้อย
4	หนังสือพิมพ์ วารสาร ที่ตีพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน	2.00	0.85	น้อย
5	รูปภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน	2.16	0.87	น้อย
	รวม	2.04	0.88	น้อย

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยมีความเห็นว่าได้ใช้สื่อการเรียนการสอนน้อย ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน รูปภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน หนังสือพิมพ์ วารสาร ที่ตีพิมพ์ข้อมูล เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านน้อย

ตารางที่ 7 คำขวัญ เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์การเรียนการสอน
ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	เครื่องบันทึกเสียง	2.04	0.79	น้อย
2	เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่น เทปโทรทัศน์	1.66	0.66	น้อย
3	เครื่องฉายภาพยนตร์	1.47	0.77	น้อยที่สุด
4	เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	1.59	0.83	น้อย
5	เครื่องฉายสไลด์	1.75	0.96	น้อย
	รวม	1.70	0.80	น้อย

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยมีความเห็นว่า ได้ใช้
เครื่องมือหรืออุปกรณ์การเรียนการสอนน้อย ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียน
การสอนอ่าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับคำขวัญ เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทยใช้
เครื่องมือหรืออุปกรณ์ประเภทเครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ เครื่องรับโทรทัศน์
เครื่องเล่น เทปโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนน้อย

ส่วน เครื่องมือหรืออุปกรณ์การสอนที่ใช้ เป็นสื่อการเรียนการสอนน้อยที่สุด คือ
เครื่องฉายภาพยนตร์

ตารางที่ 8 คำขวัญ เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุ ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสาน
ประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	หุ่นจำลอง เช่น หุ่นจำลองพระธาตุคอกข์ข้าวน้อย	1.58	0.78	น้อย
2	ของจริง เช่น โถ, คราด, กระต๊อบข้าว, เครื่องใช้ ต่าง ๆ	2.07	0.95	น้อย
3	ป้ายนิเทศ แผนภูมิ รูปภาพ บัตรคำ สมุดภาพ	2.27	0.95	น้อย
4	แถบบันทึกเสียง เกี่ยวกับภาษาถิ่นอีสานในนิทาน พื้นบ้าน	1.86	0.88	น้อย
5	ฟิล์มภาพยนตร์	1.40	0.66	น้อยที่สุด
6	สไลด์	1.59	0.82	น้อย
7	แผ่นใส	1.59	0.76	น้อย
8	วีดิทัศน์ (เทปโทรทัศน์)	1.46	0.73	น้อยที่สุด
	รวม	1.73	0.82	น้อย

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยมีความเห็นว่าได้ใช้สื่อ
การเรียนการสอนน้อย ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับคำขวัญ เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทย
ใช้วัสดุ ประเภทป้ายนิเทศ แผนภูมิ รูปภาพ บัตรคำ สมุดภาพ ของจริง เช่น โถ
คราด กระต๊อบข้าว เครื่องใช้ต่าง ๆ แถบบันทึกเสียง เกี่ยวกับภาษาถิ่นอีสานในนิทานพื้นบ้าน
เป็นสื่อการเรียนการสอนน้อย และใช้วีดิทัศน์ (เทปโทรทัศน์) ฟิล์มภาพยนตร์ เป็นสื่อ
การเรียนการสอนน้อยที่สุด ในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน

5. วิทยาการและแหล่งวิทยาการ

ตารางที่ 9 คำมีชดิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้วิทยาการในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถในการเล่านิทาน พื้นบ้าน	2.07	0.90	น้อย
2	ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน	1.93	0.88	น้อย
3	ผู้อาวุโสผู้มีความรู้เรื่องนิทานพื้นบ้าน	2.04	0.91	น้อย
4	ครูผู้สอน	2.43	1.04	น้อย
5	พระ	1.83	0.85	น้อย
	รวม	2.06	0.92	น้อย

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยมีความเห็นว่าได้ใช้วิทยาการ
น้อยในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

เมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อ เรียงตามลำดับคำมีชดิม เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทยใช้
ครูผู้สอน ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถในการเล่านิทานพื้นบ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน เป็นวิทยาการในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน
น้อย

ตารางที่ 10 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้แหล่งวิทยาการในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียน
การสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลนิทานพื้นบ้าน	1.88	0.94	น้อย
2	สถานที่จริงที่เป็นตำนานนิทานพื้นบ้าน	1.80	0.81	น้อย
3	ศูนย์วัฒนธรรม	1.93	0.90	น้อย
4	วัด	2.10	0.89	น้อย
5	หมู่บ้าน	2.18	0.95	น้อย
6	ห้องสมุด	2.39	1.03	น้อย
	รวม	2.05	0.92	น้อย

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยมีความเห็นว่า ได้ใช้
แหล่งวิทยาการน้อย ในการนำนิทานพื้นบ้านอีสานมาประกอบการเรียนการสอนอ่าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทยใช้
แหล่งวิทยาการที่เป็นห้องสมุด หมู่บ้าน วัด ศูนย์วัฒนธรรม สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลนิทาน
พื้นบ้าน สถานที่จริงที่เป็นตำนานนิทานพื้นบ้านในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียน
การสอนอ่านน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. การวัดและประเมินผล

ตารางที่ 11 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้วิธีการวัดและประเมินผล ในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการ
เรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	การสัมภาษณ์	2.10	0.86	น้อย
2	ให้อ่านจับใจความจาก เนื้อ เรื่อง ในนิทานพื้นบ้าน	2.40	0.94	น้อย
3	ประชุมกลุ่มย่อย	1.91	0.77	น้อย
4	การสังเกต	2.30	0.96	น้อย
5	การใช้แบบสอบถาม	1.90	0.82	น้อย
6	การสอบข้อเขียน	2.16	0.94	น้อย
7	ให้อ่านออกเสียงจาก เนื้อ เรื่อง ในนิทานพื้นบ้าน	2.17	0.95	น้อย
8	ตรวจคุณภาพของรายงาน	2.19	0.91	น้อย
	รวม	2.14	0.89	น้อย

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยมีความเห็นว่าได้ใช้วิธีการ
วัดและประเมินผลน้อย ในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทยได้ใช้
วิธีการวัดและประเมินผลโดย ให้อ่านจับใจความจากเนื้อ เรื่อง ในนิทานพื้นบ้าน การสังเกต
ตรวจคุณภาพของรายงาน ในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่านน้อย

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

ตารางที่ 12 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงความคิดเห็นของครูภาษาไทย
เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S	ความหมาย
1	กระตุ้นให้นักเรียนต้องการอ่านหนังสือ	3.02	0.73	มาก
2	ให้นักเรียนมีเจตคติในการอ่านดีขึ้น	2.95	0.68	มาก
3	พัฒนาทักษะในการอ่าน	3.03	0.74	มาก
4	นักเรียนรักและภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นตน	3.17	0.75	มาก
5	นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นพื้นฐานในการอ่านได้	2.99	0.72	มาก
	รวม	3.03	0.72	มาก

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม ครูภาษาไทยแสดงความคิดเห็นว่า
การใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน มีประโยชน์มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิต พบว่า ครูภาษาไทย
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียน
การสอนอ่านมาก ในเรื่องนักเรียนรักและภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นตน พัฒนาทักษะใน
การอ่านและกระตุ้นให้นักเรียนต้องการอ่านหนังสือ

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน
ประกอบการเรียนการสอนอ่าน

ผลการวิเคราะห์โดยการรวบรวมความถี่ของข้อมูลความคิดเห็น เกี่ยวกับ
ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 9 ครูภาษาไทยได้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน
254 คน ในจำนวนนี้ได้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 187 คน ซึ่งแต่ละคนไม่ได้ตอบครบ
ทุกข้อ ผู้วิจัยจึงรวบรวมและเรียงลำดับไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและ เนื้อหาวิชาภาษาไทยในการนำนิทานพื้นบ้าน
อีสานมาใช้

ก. ปัญหาด้านหลักสูตร

1. หลักสูตรไม่ เน้น เนื้อหานิทานพื้นบ้านอีสาน ไม่ได้บรรจุ
ไว้ในหนังสือเรียน ทำให้การศึกษานิทานพื้นบ้านอีสานไม่เป็นสิ่งที่น่าสนใจ (จำนวน 10 คน)

2. ในหนังสือเรียนที่กษสัมพันธ์ของระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
มีเฉพาะเนื้อหานิทานพื้นบ้านของภาคอื่น ไม่มีหลักสูตรที่ใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน เป็นตำราเรียน
(จำนวน 10 คน)

3. หลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น
ไม่เอื้อประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (จำนวน 9 คน)

4. เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีมาก แต่
เวลาสอนมีน้อย ครูสอนไม่ทัน (จำนวน 8 คน)

5. นิทานพื้นบ้านอีสาน เป็น เรื่องเก่าแก่ นักเรียน เป็น
เยาวชนรุ่นใหม่จึงไม่สนใจนิทานพื้นบ้าน (จำนวน 7 คน)

6. ถ้าหลักสูตรภาษาไทยมี เนื้อหานิทานพื้นบ้านอีสาน เด็ก
ในภาคอื่นจะไม่สามารถเข้าใจภาษาได้อย่างลึกซึ้ง (จำนวน 6 คน)

7. การสอดแทรกกิจกรรมนิทานพื้นบ้าน ในขณะที่สอนทำได้น้อย
เพราะ เนื้อหาในหลักสูตรไม่เอื้ออำนวย (จำนวน 5 คน)

8. รายละเอียดเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านมีน้อย ทำให้ผู้สอน
อธิบายได้ไม่ชัดเจน (จำนวน 5 คน)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรกำหนดหลักสูตร จุดประสงค์ และแนวทางปฏิบัติอย่างชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน (จำนวน 40 คน)
2. ควรบรรจุเนื้อหาิทานพื้นบ้านอีสานลงในหนังสือเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะเท่าที่ปรากฏจะเป็นนิทานของภาคอื่น (จำนวน 36 คน)
3. ควรจัดนิทานพื้นบ้านเป็นวิชาเลือกเสรี (จำนวน 11 คน)
4. ควรบรรจุเนื้อหาิทานพื้นบ้านของทุกภาคลงในหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (จำนวน 6 คน)
5. ควรปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรให้สัมพันธ์กับนิทานพื้นบ้านเพื่อให้สอดคล้องกับท้องถิ่น (จำนวน 4 คน)
6. หลักสูตรภาษาไทยควรระบุจุดประสงค์ให้ชัดเจนและกำหนดนิทานพื้นบ้านเรื่องต่าง ๆ ไว้ด้วย (จำนวน 3 คน)
7. กำหนดเนื้อหาิทานพื้นบ้านเป็นเอกสารตำราประกอบการเรียนการสอนให้กว้างขวาง (จำนวน 3 คน)
8. สรรหาบุคลากรที่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับคติชนวิทยา เข้าไปวางแผนและจัดหลักสูตรด้วย และเนื้อหาวิชาควรให้มีช่องว่างสำหรับวรรณกรรมท้องถิ่นบ้าง (จำนวน 3 คน)
9. กระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมให้เป็นกิจลักษณะ โดยเฉพาะหลักสูตรไม่ได้เน้นวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสานเลย (จำนวน 3 คน)
10. ควรปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้เอื้อต่อการใช้นิทานพื้นบ้านของทุกภาค (จำนวน 3 คน)
11. ควรเพิ่มจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสานเข้าไว้ในหลักสูตร (จำนวน 2 คน)

ข. ปัญหาด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม

1. ครูผู้สอนไม่มีเวลาทำสื่อการสอน เพราะมีคาบการสอนมาก (จำนวน 22 คน)

2. ครูไม่ทราบแหล่งวิทยากรและแหล่งข้อมูล (จำนวน 19 คน)
3. ครูขาดทักษะในการ เล่านิทานพื้นบ้านอีสาน (จำนวน 17 คน)
4. ครูผู้สอนขาดข้อมูล ขาดประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสาน (จำนวน 17 คน)
5. ครูผู้สอนไม่ใช่คนในท้องถิ่นที่ทำการสอนจึงพูดภาษาถิ่นไม่ได้ (จำนวน 10 คน)
6. นักเรียน ไม่กล้าแสดงออกในการ ใช้ภาษาถิ่นและ เล่านิทานพื้นบ้าน (จำนวน 7 คน)
7. ครูผู้สอนใช้วิธีสอนโดยการบรรยายหรือ เล่านิทาน เท่านั้น มิได้ใช้สื่ออย่างอื่นประกอบการสอน (จำนวน 7 คน)
8. ครูผู้สอนไม่มี เวลาสอนหรือ เก็บรวบรวมข้อมูลประเภทนิทานพื้นบ้าน เพราะมีหน้าที่พิเศษนอกเหนือการสอน เช่น เป็นเจ้าหน้าที่ทะเบียน งานวิชาการ งานธุรการ (จำนวน 5 คน)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดให้ครูผู้สอนได้รับการอบรมสัมมนา เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสาน (จำนวน 14 คน)
2. ครูผู้สอนนิทานพื้นบ้านอีสานควร เป็นคน ในท้องถิ่นอีสานโดยตรง เพราะมีความรู้ที่จะสามารถอธิบายและสื่อความหมายให้นัก เรียนและผู้สนใจศึกษา เข้าใจภาษาที่ใช้ได้ (จำนวน 8 คน)
3. ควรเชิญวิทยากรอาวุโสซึ่งมีความรู้ เรื่องนิทานพื้นบ้านมาให้ความรู้แก่ครูและนักเรียน (จำนวน 3 คน)
4. ควรให้นัก เรียนศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสาน โดยการสอบถาม สัมภาษณ์วิทยากรจากท้องถิ่น (จำนวน 3 คน)
5. ครูต้องผลิตสื่อให้มากกว่าที่เป็นอยู่ (จำนวน 2 คน)

ค. ปัญหาด้านการใช้สื่อการสอน

1. ขาดสื่ออุปกรณ์การสอน (จำนวน 53 คน)
2. หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการอ่านมีจำนวนน้อย
(จำนวน 35 คน)
3. ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูล (จำนวน 15 คน)
4. ขาดงบประมาณ (จำนวน 13 คน)
5. ขาดวิทยากร (จำนวน 5 คน)
6. สื่อที่ใช้สอนนิทานพื้นบ้านอีสานประเภทหนังสือนิทานควรมีคำศัพท์และคำแปลจากภาษาถิ่น เป็นภาษากลาง (จำนวน 4 คน)
7. โรงเรียนขนาดเล็กขาดงบประมาณในการจัดหาสื่ออุปกรณ์
(จำนวน 3 คน)
8. โรงเรียนอยู่ในเขตชนบทยากจนห่างไกลความเจริญ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ (จำนวน 2 คน)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดทำตำรา หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานประกอบรูปภาพพิมพ์เผยแพร่ให้มีมากยิ่งขึ้น แล้วแจกจ่ายไปตามโรงเรียนต่าง ๆ (จำนวน 29 คน)
2. ควรจัดอบรมครูผู้สอน เกี่ยวกับการผลิตสื่อนิทานพื้นบ้าน
(จำนวน 20 คน)
3. โรงเรียนมัธยมทั่วประเทศควรมีหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานเรื่องของแต่ละภาคไว้เพื่อประโยชน์แก่ครูและนักเรียนในการศึกษาค้นคว้า (จำนวน 17 คน)
4. รัฐควรประสานงานกับหน่วยงานเอกชน เพื่อขอความช่วยเหลือด้านงบประมาณในการผลิตสื่อหรืออุปกรณ์การสอน เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสาน (จำนวน 8 คน)
5. ควรมีตำราเพื่อใช้สอน เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านโดยเฉพาะ
(จำนวน 7 คน)
6. ควรมีหนังสือคู่มือครูสำหรับสอนวิชา เกี่ยวกับภาษาท้องถิ่น เช่น ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ (จำนวน 7 คน)

7. ควรมีศูนย์จัดทำสื่ออุปกรณ์เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสานโดยเฉพาะ (จำนวน 5 คน)
8. ควรจัดทำหนังสือนิทานพื้นบ้านที่สำคัญ ๆ ของทุกภาครวมเป็นเล่มพิมพ์เผยแพร่แจกไปยังโรงเรียนต่าง ๆ (จำนวน 5 คน)
9. อุปกรณ์การสอนนิทานพื้นบ้าน (จำนวน 5 คน)
10. ขอให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงหรือเขตการศึกษา จัดหาสื่อให้ (จำนวน 3 คน)

ง. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

1. การวัดและประเมินผลในตัวเด็กนั้นยาก วัดไม่ได้แน่ชัด เด็กที่เล่าหรือเขียนนิทานพื้นบ้านเก่ง อาจมีพื้นฐานทางครอบครัวในด้านนี้เล่าให้ฟัง เด็กบางคนอาจไม่ได้ยินได้ฟังนิทานพื้นบ้านอีสานมาเลย (จำนวน 5 คน)
2. ถ้าวัดประเมินผลโดยสอบข้อเขียนจะมีปัญหา เมื่อทำข้อสอบอัตนัย เด็กจะเขียนหนังสือไม่ค่อยถูก จะเขียนเป็นภาษาพูดของตน (จำนวน 3 คน)

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรเอาใจใส่และสอนอย่างจริงจังในเรื่องการนำนิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการเรียนการสอนอ่าน (จำนวน 5 คน)
2. น่าจะมีการนำนิทานพื้นบ้านมาให้เด็กเรียนอ่านมาก ๆ เพื่อฝึกทักษะการอ่าน (จำนวน 4 คน)
3. ควรตรวจสอบที่ความเข้าใจของนักเรียน (จำนวน 3 คน)
4. การวัดผลโดยตรงนั้นยากไม่ครอบคลุมได้ทั้งหมดทุกด้าน เพราะมีปัญหาเรื่องเวลาด้วย (จำนวน 2 คน)

จ. ปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพิมพ์หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานฉบับภาษาพื้นบ้านแล้วแปลความหมายถ่ายทอดเป็นภาษากลาง (จำนวน 4 คน)

2. ภาษาอีสานอ่านออกเสียงยาก ถ้านำมาเขียน เป็นภาษากลาง
บางที่ความหมาย เปลี่ยนไป (จำนวน 3 คน)

3. เด็กนักเรียนได้ข้อมูล เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านแตกต่างกัน
(จำนวน 3 คน)

4. นิทานพื้นบ้านส่วนมากถ้า เล่า เป็นภาษาถิ่นจึงจะสนุก แต่
สภาพปัจจุบันนักเรียนมีปัญหา เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาไทยกลางไม่ชัดเจน ถ้านักเรียนได้อ่าน
นิทานพื้นบ้าน เป็นภาษาไทยกลางจะ เป็นการฝึกทักษะการอ่านได้ดีขึ้น (จำนวน 2 คน)

5. การสอนนิทานพื้นบ้านอีสาน โดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน
ประกอบการ เรียนการสอนอ่านนั้น ให้กรมวิชาการกำหนดนโยบาย ใช้สอนถึงจะสอนได้ (จำนวน
1 คน)

2. ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการใช้นิทานพื้นบ้านอีสานประกอบการ เรียนการสอนอ่าน

ก. การเตรียมการสอน

1. ควร เตรียมวิทยากรพื้นบ้านมาให้ความรู้ เรื่องนิทานพื้นบ้านอีสาน
แก่นักเรียน (จำนวน 8 คน)

2. ครูผู้สอนต้อง เข้าใจและรู้วัฒนธรรมของภาคอีสานดีพอสมควร
เพราะนิทานจะมี เรื่องวัฒนธรรม ธรรม เนียมประ เพณีแทรก ครูควรศึกษานิทานพื้นบ้านอีสาน
และ เก็บรวบรวมข้อมูลจากชาวบ้านและผลิตอุปกรณ์สื่อการสอนไว้ให้ เรียบร้อย (จำนวน 7 คน)

3. แบ่งกลุ่มนักเรียนไปค้นคว้าศึกษานิทานพื้นบ้านอีสานจากท้องถิ่น
มาก่อน โดยค้นคว้าจากวิทยากรและแหล่งวิทยากร (จำนวน 3 คน)

4. ก่อนสอน เรื่อง เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสาน เพื่อจุดมุ่งหมาย
ในการอ่านควรหยิบยก เอาตอนใดตอนหนึ่งของนิทานมาให้ นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ เป็นการ
เข้าใจและนำเข้าสู่บท เรียน (จำนวน 2 คน)

5. ครูควร เตรียมการสอนให้ดีทั้ง เนื้อหาและสื่อการสอน
(จำนวน 2 คน)

6. ครูควรให้นัก เรียนได้มีส่วนร่วม ในการผลิตสื่อ เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน
ร่วมกัน (จำนวน 2 คน)

ข. การดำเนินการสอน

1. ครูใช้วิธีแบ่งกลุ่มให้นักเรียนส่งตัวแทนออกไปเล่านิทานพื้นบ้านอีสานหน้าชั้นเรียน เมื่อเล่านิทานเสร็จแล้วครูสรุปเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านและด้านอื่น ๆ (จำนวน 4 คน)
2. ครูผู้สอนควรสอนตามจุดประสงค์ของเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านอีสาน โดยครูติดตามวัดผลการสอน (จำนวน 3 คน)
3. ครูผู้สอนควรสอนตามแผนการสอนที่เตรียมไว้ (จำนวน 2 คน)
4. ควรสอนโดยพิจารณาเรื่องการใช้ภาษาท้องถิ่น แปลความหมายให้เป็นภาษากลาง และระมัดระวังเรื่องการใช้ภาษาให้สุภาพ (จำนวน 2 คน)
5. ควรใช้อุปกรณ์การสอน เช่นของจริงที่พหหาได้หรือใช้หุ่นจำลองให้นักเรียนเห็นในขณะที่สอน (จำนวน 1 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย